

Ghi chú người viết:

Cảm nghĩ bên dưới được ghi lại sau kỳ Trại Thăng Tiến 9.

Ngày 14.01.2013, Trưởng Voi nhẹ dạ cũng là Voi tùng nguyên Lê Xuân Đăng đã lia rìng...

Gà tôi muốn gọi đến ACE cảm nghĩ tuy đã qua nhưng xúc cảm của Gà, hôm nay, vẫn như mới vừa ra khỏi Thăng Tiến 9: một chút Tình HĐ đưa Trưởng "Lên Đường", trở về "Nguồn Thạt".

“HỌ LÊ... LÂM VIÊN !...”

Họ Lê sinh hoạt với Đạo Lâm Viên – Dalat không ít. Thí dụ như Trưởng Lê Phi, nguyên Đạo Trưởng và là Hiệu Trưởng trường Việt Anh; Trưởng Lê Đường, nguyên Tráng Trưởng Tráng Đoàn Hùng Vương, một trong số Tráng Đoàn mạnh nhất của HĐVN lúc bấy giờ, và các em gái của Trưởng: Lê Thoại Anh, Lê Thoại An sinh hoạt với Toán Nữ Tráng Mê Linh, Nữ Thiếu Trung Trắc thuộc Hội Nữ nhưng liên hệ thật khấn khít và coi như là một Đơn vị của Đạo Lâm Viên....v...v...

Họ Lê mà Gà tôi muốn nói đến là Trưởng Lê Xuân Đăng, nguyên Đạo Trưởng. Tuy “kỷ niệm” mà tôi có được với Trưởng trong những ngày sinh hoạt HĐ chắc chắn là so với ACE khác còn thua xa lắm, nhưng khi nhìn Trưởng đứng nhận Bắc Đẩu Huân Chương ở trại TT9 vừa rồi, trong tôi có một vài cảm xúc và đây cũng là lý do giúp tôi không ngần ngại viết, gọi là vừa chúc mừng Trưởng đã bước qua ngưỡng cửa Thượng Thọ, nếu tính từ tuổi 90..., vừa chúc mừng Trưởng đã được ACE – HĐVN tỏ lòng tri ân về việc Trưởng đã đóng góp cho PT....

Kỷ niệm tiềm ẩn trong ký ức có thể thường hay lẫn lộn thời gian và cả không gian. Sự việc đôi khi cũng...”nhập nhằng!”, nhưng nào hề chi bởi đâu phải là ... “chép sủ!” Nhắc lại hoài niệm để cùng chia sẻ là chính, tuy rằng cùng sự kiện mà cái nhìn có thể cũng tùy người, nhưng dù gì thì (hy vọng) cũng không làm người...khó chịu (?), ngược lại là khác! Trong tâm tình này, cảm ơn ACE... đọc qua.

XUA.... VOI NHỆ DẠ:

Thời gian còn bên nhà, Trưởng Đăng có tên... Voi nhẹ dạ!

Nghe tên cũng đủ biết là Trưởng... (thật) nhẹ dạ!? Không muốn làm mích lòng ai, nói như Ông Bà ngày trước là “... thôi thì chín bỏ làm mười!...” để mọi việc được tốt đẹp.

Trưởng làm Đại diện cho hãng Bảo hiểm ... xe cộ mà cũng vừa có chân trong Công đoàn vận tải, văn phòng (vừa phải) ở ngay bên xe (loại xe nhà) Minh Trung, cạnh Ấp Ánh Sáng. Từ văn phòng nhìn thẳng ra trước mặt sẽ thấy hồ Xuân Hương, cách khoảng vài ba mươi thước, và cũng sẽ thấy nhà Thủy Tạ

“nổi tiếng” của hồ. Không những vậy, còn thấy luôn ... Đạo Quán, tuy hơi khuất, nằm bên này hồ, đối diện nhà Thủy Tạ! Có việc cần muốn tìm Trưởng, cứ đến đây.

(Cố) Trưởng Lê Xuân Đăng và Tr. Lê Quang Tuấn (con)

Tư gia của Trưởng ở đường Phan Đình Phùng, hướng đi về thác Cam Ly. Đường Phan Đình Phùng là một trong những đường dài nhất của Dalat. Nếu lấy ngã ba gặp nhau của đường (dốc) Duy Tân từ khu Hòa Bình chạy xuống gặp Phan Đình Phùng làm chuẩn thì từ đó đi ngược về hướng rạp chiếu bóng Ngọc Hiệp, Chùa Linh Sơn, nhà Trưởng cách ngã ba này khoảng chừng hai trăm thước...

Có ít nhất hơn một lần, Gà tôi “được Trưởng...tâm sự rằng: Chị giỏi lắm!” (bằng giọng Huế nhiều...dấu nặng!) khi đến nhà Trưởng họp và trong thời gian chờ các Trưởng khác....

Nhắc đến Trưởng Voi nhẹ dạ mà không nhắc đến phu nhân sẽ là một thiếu sót! Phu nhân là “Chị” Nguyễn thị Cúc, nay cũng đã quá tuổi Tám Mươi! Một bà Mẹ quán xuyến, đảm đang mọi chuyện. Tuy không (thể) sinh hoạt “trực tiếp” nhưng cũng đã “gián tiếp” góp sức cho PT rất nhiều: Chồng và các Con ...tha hồ “chơi ” HĐ mà không... lo ngại chuyện nhà!

Quả như “lời tâm tình của Trương”, từ căn nhà gỗ (cũng đã) cũ, vậy mà sang thập niên 60 đã “biến thành...villa 2 tầng!” do nhiều công sức tháng ngày bươn chải, tảo tần của “Chị”!

So với các Trương tiên nhiệm, có lẽ thời gian Trương Voi được ủy nhiệm trọng trách Đạo Trưởng là thời gian mà Đạo Lâm Viên có nhiều sinh hoạt năng nổ nhất?

Ngoài 2 lần họp bạn Kha và Tráng toàn quốc, đáng nhớ là phụ giúp nạn nhân bị lụt lội, chiến tranh mà Tết Mậu Thân là “cao điểm... giúp ích!”

Với chiếc xe Lambretta không mới mẻ chi, Trương chạy tới chạy lui, khi thì trại tị nạn trường Việt Anh ở đường Hải Thượng (của Trương Phi), khi trại tị nạn ở trường Tân Sanh mà Trương là Trưởng Trại và Kha Yersin 216, trực tiếp điều hành trong những ngày tháng đầu năm, Tết Nguyên Đán, Mậu Thân. Có thể nói khoảng thời gian này, người dân Thành Phố Dalat không ai là không biết đến HĐ, kể cả những người từ trước không hề để ý đến! Khắp hang cùng ngõ hẻm nào của Thành Phố cũng đều có bóng dáng HĐS, khi thì tải thương, khiên xác chết, khi thì xin rau cải mang về cho trại tị nạn và sau cùng là xin (gần 14 tấn) để mang ra Cố Đô Huế, một trong những nơi bị thiệt hại nặng nề trên nhiều phương diện, tặng cho đồng bào!

Đạo Lâm viên được thành phố cho một miếng đất ở đường Phạm Ngũ Lão (?), nằm dưới dốc (cao nghệu) nhà Thờ “con gà!” (Trên đỉnh Thánh Giá trên nóc cao nhà Thờ có gắn...con gà, chắc là thu lôi chống sấm sét đánh nhằm, nên dân địa phương gọi là “nhà Thờ...con gà!”, quên mất tên chính là gì luôn..) Nhờ Trương Nguyễn Xuân Mộng, nay ở Sacramento CA, lúc bấy giờ là Trưởng Khu Công Chánh trông coi 6 Tỉnh Cao nguyên, giúp xe ủi cây cỏ; Cố Trưởng Sứ siêng năng và một số Trưởng vận động, quyết giúp để chuẩn bị làm Đạo Quán mới. Miếng đất còn trống, ngoài cánh cổng và hàng rào kẽm (cũng nhờ Tr. Mộng giúp) chưa có thứ chi. Trong quyển Lịch sử HĐVN của Cố Trưởng Sứ siêng năng Trần Văn Khắc có ghi chép kỹ việc này.

Được biết Đạo Lâm Viên có được miếng đất cũng là nhờ công sức của hai Cựu Đạo Trưởng, Lê Phi và Nguyễn Văn Võ, lúc bấy giờ là Nghị viên Thành Phố.

“Bỗng một sáng sớm” (như chuyện kể cho... Áu nghe..) một em Kha đến báo tin cho biết là trên miếng đất kia đã có một “căn nhà nhỏ”! Vào thời điểm này, việc chiếm đất cất ... nhà bừa bãi là một chuyện ...thịnh hành! Gà tôi vội cùng em Kha chạy ngay. Từ trên đường dốc, đường Thành Thái, nhìn xuống Áp Ánh Sáng và phía bên kia là...Đạo Quán sẽ làm, quả thật có một cái nhà nhỏ. Nhờ em Kha báo động Kha Đoàn, cùng lúc các em chạy tìm Cha Luận (ở nhà Thờ..) và Thầy Như Mãn (ở chùa Linh Sơn), hai vị Tuyên Úy Tôn giáo của Đạo. Riêng tôi chạy xuống văn phòng Công đoàn tìm Voi và hai anh em chạy sang bên đất Đạo Quán... mới.

Trưởng Voi thì...nhè nhẹ giải bày, khuyên không nên ... chiếm đất HĐ, “ông chủ nhà mới” thì bù lu om sòm, thấy mà ón! Cứ thế kéo dài...

Một lúc sau, thêm mấy Kha 216 cùng Cha với Thầy do các Kha đưa bằng Honda đến. “Ông chủ nhà ” và anh Voi cứ...lẳng nhằng qua lại mà giọng la của “ông” lẩn lướt Voi quá chùng. Gà tôi nhớ là Cha Luận nói với anh Voi, để đó Cha lo... Quay sang “ông chủ nhà”, Cha nói ngắn gọn, đại ý đây không là ... đất vô chủ, tự ông dọn đồ đạc ra hay các em HĐ dọn giùm ? Trong ... nhà mới này, chủ nhà cũng “lém” lắm, có một bàn nhỏ với hình thờ., nhìn không rõ. Cha nói với Thầy: Anh em mình vào trong xem, nếu ảnh Chúa thì tôi bưng còn hình Phật thì Thầy bưng...Lúc nào cũng mang hình ảnh các Vị ra “làm bia!”. Cha nói luôn với các Kha, mỗi em một góc, đưa căn nhà này qua hàng rào bỏ ra ngoài đường để Cảnh Sát lo...

Cũng may mọi việc được giải quyết tốt đẹp!

Về sau, do công sức của nhiều Trưởng, trong đó có Trưởng Phú thuộc LD- HĐ Biệt Lập ở Quận Đơn Dương do Trưởng Tôn thất Hy làm LĐT, đã tặng số gỗ đáng kể và nhờ vậy ngôi Đạo Quán mới tuy chưa xong, nhưng cũng “thấy được cái dáng của nó”! Tiếc rằng Đạo Quán mới chưa làm xong đã bị mất!

Thật tình không nhớ là Trưởng Tôn thất Sam, Châu Trưởng Châu Trường Sơn Hạ, hay em Trần văn Trọng, nguyên Kha Yersin 216 nay đi lính, báo cho hay là đất Trại Trường Tùng Nguyên bị người dân nơi đó khai thác phân đất phía chân đồi hướng con suối nhỏ do hồ Than Thở chảy qua, họ dọn sạch đất chuẩn bị trồng rau. Cũng xin thưa, Trưởng Sam lúc đó là Sĩ quan cấp Tá, dạy Trường Võ Bị Quốc Gia, hàng ngày chạy qua Trại Trường và thường lưu ý coi sóc đất trại cũng như Minh Nghĩa Đường.

Một ngày “đẹp trời”, không nhớ ngày nào, phái đoàn HĐ thật “hùng mạnh” kéo nhau xuống Trại Trường...lấy lại đất của mình! Hình như không thiếu ai, hay nếu có thì cũng không thiếu bao nhiêu! Những Tráng, Kha, Thiếu, Ấu còn có Cha, Thầy và các Trưởng Lâm Viên, kể cả Trưởng Sam và Trưởng Tôn thất Hy, lúc bấy giờ là Sĩ quan Quân Cảnh Tư pháp. Đương nhiên anh Voi đâu thể vắng mặt!

Một hàng rào bằng cây thông được dựng lên, lấy lại khoảng đất mà người dân nơi đó đã dọn sạch bằng phẳng....

Trại Trường, Trại Trường là nơi cao nguyên,

Núi đồi, núi đồi tình yêu thiên nhiên.....

Chuyện dài Trại Trường cũng còn nhiều.... mát mát!

Kỷ niệm (có lẽ)... sau cùng là dự trại họp bạn Tự Lực - Tam Bình năm 1974. Vì không thể thu xếp tham dự hết trại, Gà tôi chỉ có thể có mặt... gần 3 ngày: ngày

nhập trại, ngày khai mạc và trưa hôm sau là quay về. Sau khi gặp Voi thừa chuyện thì anh cũng chỉ có thể dự trại giống như tôi. Anh em hẹn nhau đi trại. Vì anh trong Công đoàn vận tải cho nên xe chuyên chở hành khách Dalat – Saigon và ngược lại cho... quá giang. Tôi đã được cho quá giang sau khi anh chỉ Gà tôi và nói với nhân viên thu vé trên xe: Chú em của anh, Trưởng HĐ cùng đi trại với anh... Nhờ vậy lượt đi cũng như về... túi không đến nỗi rỗng!

NAY.... VOI “TÙNG NGUYỄN”:

Từ sau quốc nạn lưu lạc nơi xứ người, tôi gặp lại Trưởng 3 lần!

Tin Trưởng và gia đình đã được đoàn tụ, định cư bên Mỹ sẽ đưa nhau dự trại TT 4 do CN-Pháp tổ chức ở lâu đài Le Breuil, tôi nghĩ sẽ gặp Trưởng nơi đất trại và xem ... gây mập ra sao!

Trưởng Lê Xuân Cường (con) Trưởng Gà Lôi
“Chị Lê Xuân Đăng (Ng.thị Cúc)” (Cố) Trưởng Lê Xuân Đăng Trưởng Tr. Lê Quang Tuấn (con)

Thật tình Trưởng và gia đình “lấy cớ” dự trại chứ chỉ là sang “đảo một vòng” Âu châu cho biết mà thôi! Sáng là... xuất phát rời trại và đến tối mờ mới về. Gà tôi tuy ở Âu châu nhưng không biết bằng Trưởng và gia đình, may ra bằng hai phần mười! Trong khi cả nhà ngao du đây đó thì ở đất trại, Gà lồi tôi (bác)

không thể không chăm sóc cho Gà lồi (cháu) về việc ăn uống, vì cháu không chịu thụt tòng theo ÔngNội! Con trai đầu của Lê Xuân Hùng được đặt tên... Gà lồi!

Gặp lại Voi nhưng trò chuyện chỉ đôi ba câu, anh bảo tôi, thôi em hãy lo cho các em, gặp lại nhau là vui rồi...

Lần thứ hai ở trại TT 7, Houston TX. Lần này ở chung Tiểu trại HĐTrN nhưng khác phòng. Bên cạnh ghé bố tôi nằm lại là Trưởng Hồ! Nguyễn hữu Hồ (?). Cũng hơn 30 năm gặp lại. Được biết Tr. Hồ và gia đình ở Hawaii và Tr. Đăng đã đến thăm hòn đảo nổi tiếng này một lần và cũng đã tìm Tr. Hồ..v..v., nay gặp nhau hai Cụ nói (lớn) cho Gà tôi biết vài chuyện của “đối phương” nơi xứ thơ mộng, kèm theo giọng cười hà hà... (Được biết Trưởng Hồ đã ... lìa rùng!)

Ở TT 7 anh Voi kể cho hay là sức khỏe anh có phần suy giảm, trong một dịp leo núi vì ham đi lên, không khí trên đó làm anh ngộp thở... may là có người bên cạnh lo cho.. Đến đây thì tôi hiểu là, tại sao em Quang Tuấn, con Trưởng, căn dặn tôi nhắc anh uống thuốc đúng giờ!

Trong một dịp anh được phỏng vấn, khi nói tên rùng, anh bình thản bảo: Voi “tùng nguyên”. Tôi có chút ngạc nhiên nhưng không hỏi!

Trại TT 9 đã dành cho tôi một ngạc nhiên, không phải vì phương pháp tổ chức thật ... khoa học, “hiện đại”. Cũng không phải vì số trại sinh vượt trội!

Sự ngạc nhiên của tôi là sự đóng góp cho TT 9 của (đại) gia đình “Lê ...Lâm Viên!”. Nếu ở TT 3 một Lê Xuân Hùng... xông xáo thì ở TT 9, (đại) gia đình cùng ...xông xáo! Ngoài các con trai của Trưởng như Quang Tuấn, Quang Huy, còn có cả con gái như Trinh, Tú! Chẳng thế, nào dâu, rể và cả cháu nội, cháu ngoại đều có mặt....Các em là thành viên trong ban tổ chức trại.

Ngày khai mạc TT9 gần như đông đủ cả gia đình, ngoài Trưởng và phu nhân còn có Xuân Phương, nguyên Nữ Tráng Mê Linh, chị Cả, Xuân Cường, Kha Yersin 216 mà trong biển cổ Tết Mậu Thân nổi tiếng gan dạ vì không chút e dè: khiêng xác đi chôn, tải thương..v..v.. Dĩ nhiên Xuân Hùng không thể thiếu.

Trên sân khấu TT9, Trưởng đứng nhận Bắc Đẩu Huân Chương mà chung quanh, kể cả xếp hàng phía sau, một “Liên Đoàn họ Lê hùng hậu” chiếm cả một phần ba bục gỗ: con trai, con gái, dâu, rể, cháu nội, ngoại...cùng chia vui!

Niềm xúc động dâng trong tôi khi chiêm ngưỡng hình ảnh vừa nói! Suốt Ba Thế Hệ liên tục đóng góp cho PT !

Khi chia tay “anh chị” sau khi lễ trao tặng đã xong, “chị” chòang vai tôi nói: có lẽ chị em mình gặp nhau lần này là lần cuối! Tôi ...chớp mắt.

Bây giờ tôi không còn ngạc nhiên khi anh nói tên: Voi “tùng nguyên”!

Áo Nâu cầm gậy là
Tr. Lê Quang Tuấn

ngồi trên xe đạp là Tr. Trần Anh Kiệt,
Trại Trưởng TT 9

Trưởng Gà Lôi

Trưởng Oanh Oanh hùng khí

Có lẽ do chủ quan chẳng, trong thời gian qua, và hy vọng sau này cũng vậy, tôi tự thấy mình thật gần gũi với gia đình Trưởng. Các em, con của Trưởng, cũng đón tiếp Gà tôi thật nồng hậu khi có dịp...

Nào hề chi khi tuy xa nhưng tình không xa, phải vậy không “anh” Voi nhẹ dạ cũng là Voi “tùng nguyên” và “họ Lê ... Lâm Viên”!

Chút quà nhỏ gửi đến (đại) gia đình họ Lê ... Lâm Viên

09. 09. 2009

Gà lôi - Đức quốc

Tái bút: quả thật đúng như lời "Chị", gặp nhau ở TT 9 là lần cuối cùng của Gà và Voi Tùng Nguyên!

Nguyện cầu Hương Linh "Anh" sớm Vãng Sanh An Lạc Quốc.